

تربیت دینی کودکان

- روش‌های مناسب برای تربیت دینی:
- بازی با کودک
 - الگو برداری از والدین
 - خواندن شعر و متون آهنگین
 - گفتن داستان‌های جذاب و آموزنده
 - توجه دادن کودک به حواس پنجگانه او (این نوع تربیت در سنین 3 تا 4 سالگی بسیار سودمند است)
 - استفاده از نقاشی و بازی‌های خلاقیت در فهم آموزه‌های از الفاظ صحیح و محترمانه در هنگام صحبت درباره ائمه و اهل بیت
 - توجه به مناسبت‌ها و آشنایی کودک با آنها

تربیت دینی کودکان 5-6 ساله:

در این سن کودکان در بسیاری از کارهایشان از خداوند مدد می‌گیرند. در این سن کودکان توان تفکر چند جانبه دارند لذا می‌توان درباره همه‌گیر بودن خداوند اشاره نمود. با احتیاط و با توجه به رشد شناختی کودک می‌توان توحید و وحدانیت خداوند را در این سن مطرح نمود. در این سن سوالاتی پیرامون چگونه بودن، چیستی و ... خداوند مطرح می‌شود که بنا به فرمایش امام صادق (ع) باید از نکات علمی مملوس برای کودکان استفاده نمود. تربیت شخصیت دینی کودکان باید در این سن صورت گیرد مثلاً دختر خوب هر کاری را با نام خدا آغاز می‌کند، حجاب این گونه بهتر است و ... صفاتی مانند علیم، حافظ، حکیم و غافر را می‌توان در این سن به کودک آموزش داد.

مقدمه

تربیت دینی به معنای مهیا کردن شرایطی برای ایجاد سلامت و نشاط و بلوغ همه‌ی قوای انسانی می‌باشد. رسیدن به این بلوغ، قرار گرفتن در مسیر تعقل، خودمدیریتی، خودکنترلی، خودشکوفایی و بندگی خداوند را می‌طلبد.

به بیانی دیگر تربیت دینی یعنی: این که افراد به گونه‌ای آراسته و پیراسته شوند که شخصیت آنها با مقاصد مطرح شده در قرآن و روایات اهل بیت هم‌گونی داشته باشد و نهایتاً بتوان آنها را مسلمان واقعی دانست.

از آن جایی که کودکان ما همچون زمین خالی هستند که هر چه در آنها زرع شود، همان برداشت می‌شود، رسالت ما و والدین سنگین و سنگین‌تر می‌شود. لذا بر آن شدیم تا مراحل ترتیب دینی را در کودکان از 3 تا 6 سالگی طبقه‌بندی کنیم تا ان شاء... با کاشت صحیح زرع، برداشتی شایسته داشته باشیم.

ترتیب دینی در کودکان 3-4 ساله:

در این سن پیدایش حس مذهبی صورت می‌گیرد. یعنی ماه‌هایی قبل از 4 سالگی کودکان به طور غریزی میل مذهبی پیدا می‌کنند. در این سن دعا، سرودهای مذهبی، قصه‌های قرآنی بسیار آسان و حفظ آیات مربوط به آن داستان‌ها بدون یادگیری معنای لغت به لغت آنها را می‌توان در رأس یادگیری قرار داد. صفات بخشنده (رحیم)، توانا (قادر)، زیبا (جمیل) را می‌توان برای کودک توضیح داد.

آنچه حائز اهمیت است این است که برای بیان صفات خداوند، باید از بدن، توانایی‌ها و دارایی‌های خود کودک استفاده نمود. در این سن کودک با خداوند به عنوان منبعی قدرتمند ولی بسیار مهربان آشنا می‌شود، اما نباید از آیاتی که به وحدانیت خداوند اشاره و تأکید دارد استفاده کرد زیرا فهم کودک از این که یک خدا برای جهان است ناتوان می‌باشد و ابهاماتی ایجاد می‌گردد.

تربیت دینی در کودکان 4-5 ساله:

در این سن کودک درک از توانا و قادر بودن خداوند را دریافت کرده است. او به این که اعضای بدن، پدر و مادر و ... را خداوند آفریده است یقین پیدا کرده و حال باید معطوف طبیعت گردیم. در این سن به صفات لطف خدا اشاره بیشتر داریم نه جباریت خدا. این سن، سن شناخت نبوت است. داستان امامان و پیامبران و رسالت آنها برای کودکان لذت بخش است. عقوبت کار بد و خوب (اما نه در قیامت) برای کودکان این سن قابل فهم و استفاده می‌باشد.

شناخت دشمنان دین و اسلام در حد متناسب با سن آنها بسیار مفید است.

صفات مانند سمیع، رزاق (داستان مورچه‌ها) صبور را در این سن می‌توان به کودکان گوشزد نمود.

